

20) У ТР верзији Јеленин живот је укратко записан по схеми: невеста-рат-страдање (в. горе). У XIII в. имамо: "Победник (Карл - А.Ф.)... је био хладан, ћуљиви тиранин (поклапа се с описом Нарзеса - А.Ф.). Јелена, млада и прелепа жена Манфредова (тј. ТРКВН - А.Ф.)... побегла је... У несрећи напуштена од барона, она је... добегла у тај исти Трани (и опет ТРН - Троја - А.Ф.), где је она, као краљевска невеста, свечано дочекана (уп. с дочеком грчке Јелене у Троји - А.Ф.)... После пет година Јелена је умрла у тамници (била је изручена Карловим ритерима - А.Ф.)... њена кћи Беатриса је осамнаест година тамновала у тврђави... у Напуљу (! - А.Ф.)" [41, т. 5, стр. 314]. То у ГТР и у ТР верзији тачно одговара мотиву с ратом повезане смрти или заточеништва жене. На везу Јелене и Напуља (аналог Троје) указује и то што се "документи који се тичу Јелене" (и Манфреда) чувају у Напуљу [41, т. 5, стр. 324, комент. 37].

21) У ГТР-рату из VI в. истиче се финална епизода рата: кратка владавина Теје, који је заменио Тотилу и који је владао мање од једне године (552-553). Теја је такође погинуо у боју и то је коначно решило исход рата у Италији (в. горе). Тејин аналог (оригинал?) у XIII в. је Конрадин, последњи представник пропадајуће германске династије. Његова активност је практично идентична Тејиној активности. Конрадин је имао само 14 година када је погинуо Манфред; његова судбина је несвакидашња. "У политичкој историји нема много таквих... случајева, као што је судбина тог младића..." [41, т. 5, стр. 322]. Подударност трајања владавине: Теја је владао једну или две године (552-553), а Конрадин две године (1266-1268) [41, т. 5, стр. 340]. Године 1268. Конрадин је с војском покушао да за себе поврати Манфредову круну, али је побеђен у бици против Карла Анжујског [41, т. 5, стр. 341-342]. У ГТР-рату у VI в. Нарзес (аналог Карла Анжујског) разбија Тејину (аналог Конрадина) војску. Важан детаљ: Тејина глава је одрубљена (в. горе) и та епизода (јединствена у ГТР рату у VI в.; в. такође тројанску верзију) има важну улогу у приповедању хроника о том рату. Иста таква сторија се десила у XIII в.: Конрадинова глава је одрубљена у Напуљу (поново се појављује аналог Троје, град Напуљ) 1268. год. [41, т. 5, стр. 348]. Као и у VI в. тим догађајем се коначно завршава историја швапске (тј. готско-тројанско-тарквинијске) династије у Италији у XIII в.: "Швапска династија је умрла, а Конрадин је био последња жртва..." [41, т. 5, стр. 349-350].

22) Наставак живота Карла Анжујског паралелан је крају активности Велизара-Нарзеса у VI в. Иако су папа и Карл савезници у борби против ТРНК ("конрада"), њихова свађа се разбуктава. Карл пада у немилост (као и Велизар) и "ослобађа се сенаторске власти" [41, т. 5, стр. 316]. То је, вероватно, оригинал легенди о немилости Валерија-Велизара-Ахила. Тај догађај се дешава 1266. год. Важно је да се "Карлово падање у немилост" дешава пре коначног уништења швапске династије. Подсетимо се да је и "Велизарово падање у немилост" почело пре него што су Готи коначно разбијени у VI в. И Велизар и његов аналог Валерије, били су "рехабилитовани" (в. горе). То исто се дешава и у XIII в. Папа оживљава Карлов утицај, "он је чак именовано... краља (Карла - А.Ф.) за пациариуса..." [41, т. 5, стр. 330]. Узгред, у Риму се и данас у сали сенаторског дворца налази статуа Карла Анжујског (Нарзеса, Велизара?).